

25.51x20.01	3	עמוד 12	הארץ - כותרת	09.10.2012	33969642-2
סחר בנשים - 21580					

נערות בבנגלדש שנאלצו לעבוד בזנות והצליחו להימלט, מתקשות להשתלב בחברה

קורבנות סחר בנשים חוששות לחזור הביתה

זונות בכלכתה מפגינות למען זכויות סוציאליות ביולי האחרון. לפי הערכות, 500 אלף נערות בבנגלדש היו קורבן לסחר בנשים צילום: ד-פ-א

The New York Times

פארווין, בת 14 מבנגלדש שנאלצה לעבוד בזנות בהודו אך הצליחה לברוח: "היו לי התנסויות מאוד לא פשוטות בחיים, אבל דווקא בבית התחושה היא הקשה ביותר"

0ומאיה פארווין, בת 14, שאולצה לעבוד בבית זונות בהודו, הצליחה להימלט ולשוב לכפרה במחוז ג'סור שבדרום מערב בנגלדש. היא קיוותה לחזור ללימודים בבית ספרה, אולם נתקלה בהתנכלויות בלתי פוסקות ויחס עוין מצד תלמידים ושכנים.

"הם כל הזמן זורקים לעברי הערות פוגעניות בנוגע להיעלמות שלי מהבית, שנמשכה שלוש שנים", אומרת פארווין. "היו לי התנסויות מאוד לא פשוטות בשנים האחרונות, אבל דווקא בבית התחושה היא הקשה ביותר", היא מוסיפה.

בשנת 2007, אשה הקשורה לרשת של סחר בנשים פיתתה אותה לנסוע עמה לאזור הגובל עם הודו. היא נענתה להצעה מבלי לספר על כך לאמה. באישון ליל חמ"ק מהבית עם אותה אשה ויחדיו הן חצו את הגבול לעיר כולכתה, בירת מדינת המחוז מערב בנגל שבהודו. "לפני שעליתי לרכבת הזריקו לי משהו, ומאז אני לא זוכרת בדיוק מה קרה", אומרת פארווין. כעבור שלושה ימים מצאה עצמה בפונה, העיר השביעית בגודלה בהודו, שבה אולצה, לצד צעירות אחרות בגילה, לעבוד בזנות.

אחרי שבוע היא הצליחה לברוח משם ופנתה לתחנת המשטרה הקרובה, שממנה הועברה למקלט לנשים. "נשארתי שם שמונה חודשים, ואז העבירו אותי למקלט בכולכתה, שבו גרתי 19 חודשים", היא אומרת. בשלב מסוים עובדי המקלט יצרו קשר עם ארגון זכויות אדם, המסייע לקורבנות סחר בבני אדם, שהודיע לאם על מציאת בתה.

האם נסעה לכולכתה להחזיר את פארווין לבנגלדש, שלוש שנים אחרי שנעלמה, ב-2007. "שמחתי לקבל בחזרה את ילדתי

נשים, ועשרות רבות אחרות ממתונות עתה במקלטים לקראת חזרה למולדתן. היקף התופעה הדליק נורה אדומה בממשלת בנגלדש, שקיבלה בפברואר חוקים נגד סחר בבני אדם, וקבעה עונש שני מקנס כספי וחמש שנות מאסר ועד גזר דין מוות. לדברי קמאל אחמד, ראש היחידה למאבק בסחר בבני אדם, לפי החוק החדש, זוכים הקורבנות להגנה ושיקום ולכמה מהם אף מנסים למצוא עבודה בתחומים שונים. פארווין מקווה שגם היא תיכלל בתוכנית השיקום ותוכל לחיות את חייה בכבוד. היא רוצה לקבל עבודה שתאפשר לה להיפטר מהתווית השלילית שהודבקה לה. "כשנשים מאבדות את כבודן, לא נותר להן דבר", היא אומרת.

כחמש השנים האחרונות. נציבות האו"ם לפליטים טענה בדו"ח שפרסמה לאחרונה כי מצב זה מתאפשר בגלל הקשרים ושיתוף הפעולה בין הסוחרים, מתווכים בכפרים, פוליטיקאים מושחתים וכנופיות מקומיות. הדו"ח אף קובע כי רוב הקורבנות, נשים וילדים, מועברים בדרך כלל להודו ופקיסטן, ושם הם נאלצים להעניק שירותי מיין או עבודה בכפייה.

לדברי בינאי קרישנה מליק, מנהל ארגון שסייע להשיב את פארווין לביתה, רק חלק קטן מהקורבנות מצליח להימלט. ואולם, גם אז, רבים מהניצולים מסרבים לחזור לביתם מחשש שלא יתקבלו בידי קרוביהם או החברה שבה חיו. לדבריו, בשמונת החודשים הראשונים של השנה הוחזרו מהודו 48

היחידה, אבל המצב בכפר בלתי נסבל עכשיו, כי אנחנו צריכות להתמודד כמעט מדי יום עם הערות פוגעניות", היא אומרת. היא רוצה לשלוח את בתה לדאקה, כדי שתמצא עבודה בעיר הבירה ותחסוך מעצמה את ההשפלות בבית. לדבריה, בתה מדברת לעתים קרובות על אפשרות של התאבדות. "קיוויתי שהיא תחזור ללמוד בבית ספר, אבל זה בלתי אפשרי כי החברים לשעבר והתלמידים בבית הספר לא מקבלים אותה" מוסיפה האם.

פארווין היא רק אחת מאלפי נערות המתמודדות עם השפלות כאלו לאחר שהן מצליחות להימלט מחיי הזנות. לדברי מייקל מקגרת, מנהל ארגון סיוע בבנגלדש, 500 אלף נערות היו קורבן של סחר בנשים